

Ting. Denne Omstændighed gør, at man er nødt til at finde sig i Lovforslaget, som det foreligger, trods de Mangler, det har. Jeg finder mig deri, fordi jeg ikke har nogen Forventning om, at den politiske Forstaaelse eller Opfattelse af, hvad en Ledelse vil sige under Behandlingen af en saadan Sag, kan ændres paa disse Steder. Jeg har set saa meget af den Art i de senere Tider, at jeg tvivler paa, at det kan forbedres.

Bramsen: Jeg maa beklage, at Fællesudvalget ikke er kommet til noget andet Resultat end det, der nu foreligger, idet der er to forskellige Indstillinger, hvoraf Flertalsindstillingen hviler paa, at Venstre har sluttet sig til den radikal-socialistiske Side. Saglig set vilde det efter min Mening have været bedre, om Venstre havde sluttet sig til højre Side, og politisk set havde det ganske sikkert været meget klogere. Jeg kan ikke andet end beklage det foreliggende Resultat, og jeg skal udtale, at jeg vil stemme imod Flertalsindstillingen. Det, der for mig er Kærnepunktet i Menighedsraadsloven, er, om de, der blive valgte til Menighedsraadene, ere bekendende Kristne, eller de ikke ere bekendende Kristne. Jeg vilde have givet meget for, jeg havde nær sagt, at jeg vilde have ofret alle de andre Stridspunkter for dette ene Stridspunkt. Saaledes som den Erklæring, de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulle afgive, nu er affattet, er den jo, efter hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har forklaret, saadan, at Medlemmerne slet ikke behøve at være Kristne, og det forekommer mig ikke at være rigtigt. De, som selv ere bekendende Kristne, ville have den bedste Forstaaelse af, hvorledes Folkekirken skal ledes, for at den kan blive et godt Tilhold for den virkelige Menighed.

Om vi faa en Overbygning til disse Menighedsraad nu med det samme eller først senere, lægger jeg ikke saa stor Vægt paa, at jeg vil gøre Spørgsmaalet om at faa en Kirkedag eller et Kirkeudvalg til et afgørende Punkt. Naar vi faa Menighedsraadene, ville vi ganske sikkert med Tiden faa en Overbygning oven paa dem, de skulle nok selv lave sig en Overbygning, og de kommende Ministre, den kommende Kirkestyrelse, her i Landet ville ganske sikkert komme til at tage meget Hensyn til disse Menighedsraad og deres Overbygning. Saaledes som Grunden, Menighedsraadene, er lagt, saaledes vil ogsaa Over-

bygningen blive. Sandsynligvis faa vi nu desværre bekendelsesløse Menighedsraad, og vi kunne derfor ogsaa faa en bekendelsesløs Overbygning. Saa længe Kultusministeren er den øverste Kirkestyrelse her i Landet, vil han ikke have nogle bedre folkevalgte Raadgivere at henvende sig til end denne Sammenslutning af Menighedsraad, og det er jo ikke nogen absolut Betingelse, at en Kultusminister er en kirkelig Mand, der er saa mange andre Ting, som spille ind i Kultusministerens Virksomhed, saa at det maaske tidt vil blive en Biting, og vor Kirkestyrelse kan altsaa saa blive lagt i Folks Hænder, som slet ikke behøve at være troende Kristne eller have det mindste med Kristendommen at gøre. Jeg er bange for, at det i det lange Løb vil hævne sig, at der kan være Fare for, at de folkekirkelige Former kunne udvikle sig saaledes, at den virkelige, sande Menighed ikke kan finde sig til Rette indenfor dem. Jeg tror saa, at Folkekirken vil falde af sig selv, den vil saa kun blive en tom Form, den vil blive et Asyl for alle mulige religiøse og jeg havde nær sagt, antireligiøse Anskuelse. Jeg mener, at hvis vi vedtage dette Forslag til Lov om Menighedsraad, lovfæste vi et Skridt henimod den bekendelsesløse Folkekirke, det vil ganske sikkert medføre, at vi efterhaanden faa Præstefrihed, og saa vide vi ikke, hvor Folkekirken havner. Jeg tror, at Kristendommen godt taaler Konkurrence, men jeg tror ikke, den taaler Forfalskning; alligevel vil jeg udtale det Haab og den Fortrøstning, at det kristne Menighedsliv ikke desto mindre vil kunne vokse sig stort og stærkt her i Landet, det er jeg sikker paa, det vil, men jeg vil kun beklage, at det maaske vil komme til at foregaa udenfor Folkekirken Rammer, jeg saa hellere, at det blev indenfor dem.

Jeg skal slutte som jeg begyndte med at sige, at jeg vil stemme imod Flertalsindstillingen, og jeg kan ikke stemme for Mindretalsindstillingen i Betragtning af den Maade, hvorpaa den er fremkommen; der burde være vist mere Imødekommen.

Povlsen: Maa jeg ikke sige til det ærede Medlem fra Horsens (P. Th. Nielsen), at den Bestemmelse, han saa stærkt ankede over, i Virkeligheden er kommen ind i Lovforslaget om Menighedsraad som en Indrømmelse til Mindretallet, idet vi mente, at det, hvor der var to Præster, var Uret, at Flertallet skulde have Indflydelse paa begge, og derfor overlod vi